

Scrisoare de dor către casă

Maria-Eugenia Olaru

Umblă luna pe străzi.
Surâsul alb mușcă din trecut
ca o garoafă albă întunerecul nopții.
Amintirile toate dor.
Aparentă liniștea dincolo de ziduri
și doar în zborul Luminii uitarea
ca o flacără tăcerii.
Rădăcini ale dăinuirii,
dureros rodul luminii
printre genunile pereților
lumește pictați...
Suspendați în plase colorate
fluturii dansează incertitudini.
Dumnezeul mării singurătăți
umblă mângâind prin cetate
și susură, cântă izvorul
Iubirii revărsate în toate!